

Змај“ припао Уљаревићу и Радојичићу: Матица српска додијелила наше најстарије признање за пјесништво

Змајеву награду Матице српске, овогодишњу, а укупно 67. по реду, равноправно дијеле пјесници Радомир Уљаревић за књигу пјесама „Пепео“ (Космос издаваштво) и Саша Радојичић, аутор збирке „То мора да сам такође ја“ („Архипелаг“).

На вијест о још једном у низу признања за своју поезију, подгорички песник Радомир Уљаревић (1954) наглашава, за „Новости“, да свака награда продужава живот поезији која не посустаје ни у 21. веку јер је „носе“ посвећеници.

– Змајева награда је изнад свих других због Змаја, Матице и дугог низа досадашњих лауреата – рекао је Уљаревић.

Пјесника из Сомбора Сашу Радојичића (1963) вијест је обрадовала двоструко јер, како преносе Новости, награда која му је додијељена носи име чувеног српског лиричара и долази из најстарије књижевне, културне и научне институције српског народа.

– Наслов моје осме по реду књиге песама „То мора да сам такође ја“ производ

је делова мог песничког и филозофског бића који су понекад супротстављени а у овом случају су, изгледа, у дослуху – разрешио је дилему Радојчић.

Своју, једногласно донијету одлуку, Матичин петочлани жири у саставу: проф. др Јован Делић, проф. др Драган Станић (познат под песничким псеудонимом Иван Негришорац), Желидраг Никчевић, Селимир Радуловић и Ђорђе Сладоје, саопштио је јуче у Новом Саду.

Радуловић је оцијенио да Уљаревићеву књигу краси изузетна лирска зрелост и усредсређеност која отвара болна питања српског народа са два унутрашња циклуса – рат четрдесетих и деведесетих година прошлог вијека и расрбљивање дјела српског бића у Црној Гори.

Из те књиге, како запажа Радуловић, провејава основни став аутора да је вера Христов дах и живот српског народа.

Уз нагласак на увјерењу да је жири чији је члан, „из мноштва песничких књига направио прави избор“, Ђорђе Сладоје је казао да је поезија и даље бољи део наше књижевности „јер видим шта су жирији за прозу, поготово за роман радили и из чега су бирали“.

Желидраг Никчевић такође је мишљења да је српска поезија један од најлепших производа наше културе, а Иван Негришорац је додао да је српска поезија жива јер представља интимну реакцију песника на свет у којем живимо.

Предсједник жирија проф. др Јован Делић нагласио је да су са Уљаревићевом и Радојчићевом књигом, у ужем избору биле и квалитетне збирке: Мирослава Алексића „Арапски капричо“ („Архипелаг“), Драгана Лакићевића „Прохуја“ и „Жетелица и Шумановић“ („Партенон“), Верољуба Вукашиновића „Тилић“ („Православна реч“) и Гордане Ђилас „Опраштање: поема за мајку“ (Фондација „Група Север“).

mitropolija.com